

Mira Karttunen, 11 v
Kuopio

LYLLIKKI - LENTÄVÄ LEHMÄ

Olipa kerran ihan tavallinen suomalainen navetta. Siellä asui kolme lehmää. Ensimmäisen nimi oli Mansikki. Se oli sellainen varovainen tyyppi joka turvautui täysin Mustikkiin - toiseen lehmään, joka sitten olikin vähän kovempaa laatua. Mutta kolmas oli täysin erilainen. Se viihtyi enemmän yksin... Joskin liihottellen taivaalla. Niin, se on se Lyllikki - lentävä lehmä.

Mitenkäs se sitten oppi lentämään? Sitä nyt ei ihan tarkkaan tiedetä, mutta eräänä päivänä kun se (taas) oli laitumella ja katseli taivaalla liihottelevia lintuja toivoen, että osaisi lentää, se sulki silmänsä ja hupsista vaan, se leijui jo ilmassa. Aina se oli halunnut lentää kuuhun ja tänään, kun ilmakein oli niin mukava, se päätti lähteä yrittämään. "Vihdoinkin pääsen valloittamaan kuun!" se ajatteli jolkuttaessaan navettaan.

"Mansikki! Mustikki! Lähdän valloittamaan kuuta!" se intoili ystävilleen.

"Ai jaa, " Mustikki sanoi. "Meinaatko pidättää henkeäsi koko matkan? Avaruudessa kun ei ole ilmaa mitä hengittää, joten jos lähdet, tukehdut sinne."

Lannistuneena Lyllikki lähti pois. "Pah! Mikä ilonpilaaja!" se ajatteli. "Löydän kyllä keinon päästä kuuhun. Jos vain voisin varastoida ilmaa mukaan..." Silloin sillä välähti. Ihmisillähän ON happilaitteita! Eiköhän se niitä jostain löytäisi. Niin Lyllikki lähti liihottelemaan lähimpään kaupunkiin. Mutta laskeuduttuaan se sai äkäisen vastaanoton; kaikki huusivat ja kiljuivat ja jonkin sortin eläinpoliisitkin lähtivät sen perään. "En minä täältä niitä happilaitteita saa hommattua," Lyllikki ajatteli. "On siis tehtävä pitempi reissu." Siitä se sitten lähti Intiaan jossa lehmät ovat pyhiä.

"Jaaha, kuljeskelevatkohan ne lehmät siellä kruunut päässään ja viitat selässään punaisella matolla? Paitsi että se matto saisi olla pinkki..." Lyllikki puheli itsekseen laskeutuessaan kaupan eteen josta sai happilaitteita. Lyllikki meni kauppaan, sanoi:

"Muu!" ja puki happilaitteet päälleen.

"Öh... Tuota... Näkemiin ja tervetuloa uudelleen!" hölmistynyt kauppias huusi sen perään.

Lennettyään vähän matkaa Lyllikki laskeutui. "Nämä happilaitteethan painavat tonnin!" se ajatteli. "Minun pitää kiivetä jonnekin korkealle jaksakseni koko matkan kuuhun." Niin Lyllikki suuntasi Nepaliin. "No eiköhän tämä riitä!" se sanoi laskeutuessaan Mount Everestin juurelle. Se kiipesi lyhyin lentopyrähdyksin puoli tuntia. Juuri kun se oli ajattelemassa että: "Alan vissiin olla jo puolen välin paikkeilla," luolasta, vuoren seinämästä ampaisi tulisuihku. "Vai niin, " Lyllikki ajatteli. "Tältä siis tuntuu grillikyljyksistä nuotiolla." Sitten se lähti putoamaan alas. Mutta jo 50 metrin pudotuksen jälkeen joku tarttui sen häntään ja kiikutti lähimmälle kallion kielekkeelle. Noustuaan Lyllikki vasta näki lohikäärmeen joka oli istahtanut hänen eteensä.

"Terve," lohikäärme sanoi.

"Terve," Lyllikki vastasi. "Mutta miksi halusit kärventää minut?"

"Se oli vahinko. Anteeksi." Lohikäärme vastasi. "Miksi sinä olet täällä?"

"Tulin valloittamaan kuuta!" Lyllikki sanoi. "Tiedätkö muuten, olenko jo puolessa välissä tätä vuotta, koska minun pitää lähteä matkaan sen huipulta?"

"Et ole puolen välin puolessavälissä vielä. Etkä ole pitkään aikaan noilla harppauksilla. Voin kyllä viedä sinut huipulle, ikään kuin hyvityksenä kärventymisestäsi."

"Kiitos. Kyllähän tuossa karva mustuikin"

Niin Lyllicki lennähti lohikäärmeen selkään ja he olivat huipulla yhdessä hujauksessa.

"Näkemiin, ja kiitos kyydistä!" Lyllicki huusi lohikäärmeen perään, asensi happilaitteen naamalleen ja lähti lentelemään kohti kuuta. Iltakin oli jo tullut ja tähtiä väistellen Lyllicki saapui jo kuuhun. "Jippii!" se ajatteli. "Vihdoinkin olen valloittanut kuun! Mutta mikäs tuo on?" Lyllicki liihotti esineen luokse. Amerikan lippu! "Voi ei!" Lyllicki ajatteli. "Jenkit ehtivät ensin!" Sitten se lähti laskeutumaan maata kohti. Happilaitteet pois heitettyään se saapui taas kotinavettaan. Siellä Mansikki ja Mustikki jo odottivatkin sitä. Lyllicki kertoi heille seikkailustaan; Intiasta, Nepalista, lohikäärmeestä, kuusta ja Amerikan lipusta.

"Vaan mitenkähän on, onkohan kukaan koskaan käynyt Marsissa...?"